

Engeland 2007

Met de Zoutelief en de Blue Lady naar Engeland

Elk jaar, zo rond de langste dag of zo je wilt de kortste nacht, vertrekt een aantal leden op eigen kiel richting Albion om "aan de overkant een biertje te halen".

Met twee boten zal deze keer de overtocht worden gemaakt namelijk de Blue Lady van schipper Theo van Meerwijk met als bemanning Joost van Diggelen en Cees van der Knaap. Ook de Zoutelief gaat met een zeskoppige bemanning bestaande uit schipper Jaap van der Leij, stuurman Edwin Rijvoordt, kok Arie van de Koppel en navigator Herman Zonjee aangevuld met de boatmen Laurens (de zoon van Jaap) en Jan Joost (een vriend van Laurens) naar de overkant.

Alvorens de overtocht gemaakt kan worden moet er nog wel het nodige werk worden verzet. De Zoutelief wordt enigszins uitgedekt, er wordt een nieuwe plotter geïnstalleerd en worden onder andere de stuurautomaat en de lenspomp gerepareerd.

Verder worden grote hoeveelheden voedsel en drank aan boord van beide schepen gebracht

Op woensdag 13 juni is het dan zover. Om 18.45 varen we, uitgewuifd door vrouwen, vrienden en bekenden richting sluis Spaarndam. Na een voorspoedige tocht over het Noordzee-kanaal waarbij de inwendige mens wordt versterkt met een pan voortreffelijke bami worden we om ca 21.30 geschut in de kleine sluis. Hier stapt Cees op bij Theo en wordt, voordat hij zijn spullen kan stouwen, eerst de mast in gejaagd om de radarreflector te monteren.

Het weerbericht ziet er redelijk uit en om 22.00 zitten we tussen de pieren. Na een uurtje of vier zeilen zakt de wind een beetje weg en gaat de motor bij. De Blue lady zeilt nog even door maar ook daar wordt later ook het ijzeren zeil aangezet.

De wachten worden ingedeeld en na een voorspoedige overtocht meren we op 14 juni om 16.40 af in de haven van de Royal Norfolk and Suffolk Yachtclub in Lowestoft.

De twee jonge honden blijken computer nerds want zodra de walstroom is aangesloten gaan de laptops aan en wordt er druk gebruik gemaakt van de draadloze internetverbinding. Theo moet gelijk aan de gang om zijn motor na te zien. De impeller van de koel-waterpomp blijkt gesneuveld te zijn. Een nederlandse buurboot heeft echter een reserve van dezelfde maat zodat het euvel snel verholpen is

We eten 's avonds in het restaurant van de RNSYC en gaan op tijd te kooi. 's Nachts regent het flink en de wind trekt ook stevig aan.

De volgende dag na het ontbijt gaan we nog even Lowestoft in en Laurens bezorgt zijn vader een vervroegd vaderdagcadeau omdat hij de aanwezige koekenpannen maar troep vindt. In het verdere verloop van de reis zal hij aan boord nog veel meer "troep" vinden.

In de loop van de ochtend blijkt dat het in het noorden noodweer is geweest. Er is in een dag meer regen gevallen dan normaal in een maand. In de loop van de ochtend arriveert een groep schepen uit Lelystad. Ze zijn de vorige dag vroeg uit IJmuiden vertrokken hebben het onderweg zwaar te verduren gehad.

Door het zware weer worden onze plannen om de naar de Deben te gaan gedwarsboemd. Een dag liggen hakken tegen Zuidwest 6 en stroom tegen is geen optie dus we besluiten om naar Great Yarmouth in het noorden te gaan.

Met de stroom mee en alleen op de fok liggen we in minder dan twee uur voor de haven ingang en melden ons keurig op kanaal 14 en krijgen prompt een uitbrander

van de havenmeester. Het blijkt echter dat een ander jacht voor ons is binnen gevaren. Op de Yare is het druk. Twee suppleeers komen achteruit de rivier af en langs de wal liggen nog verscheidene van dit soort reuzen afgemeerd. De Havenbridge draait redelijk snel maar voor de Breydonbridge moeten we een tijdje wachten omdat een vrachtwagenchauffeur niet oplet en een half openstaande slagboom ramt.

Als de brug achter ons sluit varen we verder de Yare en Breydon waters op. We zijn in de Norfolk Broads, een prachtig natuurgebied dat een combinatie zou kunnen zijn van de Biesbosch, de Weerribben en een oerhollands polderlandschap met watermolens.

De komende dagen zullen we dit gebied gaan verkennen.

We brengen de nacht door aan een drijvende steiger van Goodchild Marine Services, een werf waar redelijk grote jachten worden gebouwd. Er is een keurige toiletruimte en dito douche. We eten prima in de nabij gelegen pub "the Fischer Inn". 's Avonds maken we nog even een ommetje. Laurens en Jan Joost gaan op zoek naar de romeinse muur van Burgh Castle. Wij komen via een enorm stacaravanpark bij de daar gelegen pub "the Kingfisher". Er staat een schreeuwende discjockey die ook nog probeert te zingen en... er wordt gedanst.

Binnen de kortste keren staat Edwin op de dansvloer. Theo waagt ook een poging maar wordt teruggefloten door een kennelijk zeer jaloerse echtgenoot die hem de nek dreigt te breken.

Na drie biertjes houden we het maar voor gezien en leggen op de terugweg nog even aan bij de Fisher Inn waar het veel gezelliger is.

De volgende dag varen we met de stroom mee naar Reedham, een kleine plaats aan de de spoorlijn Lowestoft – Great Yarmouth die daar al sinds 1845 ligt en dat is duidelijk te zien.

Hoewel er een nieuw perron is aangebouwd bestaat het oude stationnetje nog steeds en tussen de perrons bevindt zich een geheel geklonken ijzeren trap. De wissels worden nog bediend via een stangenstelsel met kabels. Ook de spoorbrug (een authentieke swingbridge) over de Yare is een waar kunstwerkje. We leggen aan voor het kantoortje van de "river ranger" (een soort havenmeester) en moeten per boot 60 pond doorvaartrecht betalen maar overnachten is gratis. (De eerder uitgehaalde truc om je voor te doen als Hollands promoteam werkt dus niet meer).

Het water komt door het noodweer van de vorige dagen extreem hoog en de kade loopt zo hier en daar onder. Wij houden een paar centimeter over en de stootwillen houden ons nog net van de kant. Als het water begint te zakken lopen we het dorp even door en belanden een pub bij de spoorbrug voor een half pint of bitter. Er hangen zoals overal een hoop foto's aan de muur. Edwin herkent wat bekende figuren en het blijkt dat de engelse serie "Dad's Army" hier is opgenomen. Aan het eind van de middag barst een flinke onweersbui los. Jaap is echter op alles voorbereidt en zet de kuintent op. In de regen genieten we van de door Laurens en Jan Joost aardbeien met geklopte room en doen iets aan een leduurbespreking. 's Avonds eten we in de Lord Nelson, een pub die op vorige reizen een goede indruk heeft achtergelaten. Het valt echter flink tegen. Een nieuwe eigenaar, engelse schoenzolen, geen (levende) muziek op zaterdagavond en nog duur ook.

We nemen aan boord nog een afzakkertje en gaan redelijk op tijd te kooi.

Zondagmorgen varen we verder de rivier op richting Norwich. Het weer is goed en de omgeving prachtig. Je kunt merken dat we wat meer het binnenland ingaan want het begint zo hier en daar wat glooiender het worden. We stoppen iets voorbij het

plaatsje Brundall bij "the Old Ferry Inn". Inderdaad een very old inn, gebouwd omstreeks 1845 en nog vrijwel in originele staat. Alles is schots en scheef en de buitendeur kan waarschijnlijk 's nachts niet eens dicht. Theo gaat nog door door tot de de vaste brug bij Norwich (h 9,65).

Omdat we morgen op tijd weer richting huis willen, varen we als het tij keert alvast terug richting Burgh Castle. De jongelui nemen een taxi richting Norwich om daar te gaan stappen en beloven op tijd terug te zijn.

We meren af op dezelfde plek bij Goodchild Marine en eten weer voortreffelijk in de Fisher Inn. Na het eten maken we nog een flinke wandeling naar de muur en het naastgelegen antieke kerkhofje dat met een beetje fantasie makkelijk het decor zou kunnen vormen voor een horror film.

We halen nog een biertje bij de Fisher en gaan om een uur of twaalf terug naar de boot. De jongens zijn nog niet terug en om twee uur begint Jaap zich een beetje zorgen te maken maar het zijn grote kerels en oud en wijs genoeg. Wij gaan naar bed. Om half vijf stappen de heren binnen.

Maandag 19 juni. Vroeg op, ontbijten, douchen en tanken. Om 10 uur varen we en om half twaalf passeren we het havenhoofd van Great Yarmouth. Met een windje zuidwest 3 a 4 richting South Corton en dan een bakstag koersje 94 graden richting IJmuiden. Als snel moet de motor bij omdat we niet harder lopen dan 3 knoop. Hij zal, met wat korte tussenpozen, aanblijven tot de pieren.

Het wordt een rustige overtocht, het is glashelder en zelfs in de shippinglanes is niets te beleven.

We krijgen nog wel bezoek van een witflankdolfijntje en dit zorgt voor flink wat opwinding. Edwin hangt bijna met zijn neus in het water om het beestje op film vast te leggen.

Om 8.30 arriveren we tussen de pieren. Na de sluis ontbijten we met een door de jongelui klaargemaakte omelet waarin naast de laatste eieren ongeveer alles wordt verwerkt wat nog over is. Naast tomaten en spek kwamen we nog een aantal mij volstrekt onbekende ingrediënten tegen. Hier wachten we ook even op Theo die wel het hele stuk heeft kunnen zeilen en maar een uurtje achter ons binnenkomt.

Gezamenlijk varen we terug naar de HJC waar we nog even napraten over de zeer geslaagde tocht. Na het opruimen en nog een afscheidsborrel monsteren we om 15.00 moe maar voldaan af.